

En gång i nian sa en tjej i klassen som åt dig att hoppa ut på vägen och bli påkörd av bussen. Är du feg? Kan du fortfarande skilja på fantasi och verklighet? Du är feg. Du tvättar och torkar alla dina kläder exakt som det står på den lilla lappen i varje plagg. Varje gång du tvättar läser du genom varenda lapp på vartenda

plagg så inte dina kläder blir förstörda. 40 grader, ej torktumling och ej torkskåp. 60 grader, torktumling. 30 grader, tvättas tillsammans med ett till 30-graders plagg, vid torkning måste dock de två plaggen hängas upp med minst två meters avstånd mellan varandra. 20 grader, ditt val.

$40+60+30+30+20=180$ grader.

Du kan inte längre skilja på fantasi och verklighet. Du har vänt om helt och hållet.

Du tror att du är en wrestlinstjärna. Du tar på dig en gulröd wrestlingmask och fotograferar dig själv. Genom den fantasiska teknologin av entimmesframkallning håller du snart 50 stycken kopior av ditt foto i dina händer. På baksidan av korten skriver du lustiga och tankvärda ordspråk du kommit på:

”Det är bättre att singla ring än att singla slant, för då kan ingen förlora.”

Eller:

”Om du fäller upp ett paraply skyddar du dig mot regnet. Men då kan du inte se när solen tittar fram igen.”

Eller:

”Le din gultandade djävel.”

Varje kort läggs sedan i varsitt kuvert. Kuverten slickas igen och blandas så du vet inte vilket kort som ligger i vilket kuvert. Slutligen skickar du korten till vänner, släktingar, gamla lärare och andra bekanta. Du skickar kort till folk du inte pratat med på flera år.

Tiden går.

Du väntar på en reaktion.

I fallet får du ett par tänder utslagna.

Musik av Nirvana: Something in the way.

Läkaren frågar om du dricker alkohol.

-Humph.

-Va?

-Aa.

-Förlåt?

-Aja.

-Eh...?

-Alkojah.

-Fan.

-Ajaalkojahja!

-. ... Ah! Bra! Bra!

”Det finns nästan inga värktabletter som verkar för hela kroppen på en och samma gång.”

Jahapp.

”Värktabletter, som Alvedon tillexempel, verkar bäst om du har ont på en specifik plats i kroppen.”

Du önskar att du vore på en exotisk semester just nu.

”Du skulle behöva överskrida den dagligt rekommenderade dosen avsevärt för att slippa smärtan.”

Du kan till och med tänka dig att låna ut din röst till en tyskproducerad reklamfilm för bindor. Vad som helst just nu, bara du slipper vara här.

”Mitt råd är du går och köper en stor flaska whisky. Åk sedan hem och vila, när du känner att smärtan blir för stark, börjar du dricka.”

Läkaren står över dig medan du ligger i sjukhussängen. Han håller sin hand på din axel, han försöker se ut som om han förstår hur det känns. Självt vill du vara en sån där perfekt patient som kan hålla humorn uppe i alla slags situationer. Du vill att doktorn ska säga något i stil med ”jag ska dig en spruta, går det bra?” så du kan komma med den sen länge uttänkta, men utåt sett improviserade repliken ”Spruta på doktorn!”

Men du får inte fram något. Läkaren tar bort sin hand från din axel, sedan går hon ut.

Vänta.

Har du landat?

I fallet slår du i ryggen så hårt att du tappas luften.

Vänta.

På mindre än en minut hinner hjärnan tänka över 50.000 tankar

Du har inte landat.

Du drömmer. Igen.

Du drömmer om att åka på semester till en exotisk läkare. Nej. Du drömmer om att dricka whisky med din wrestlingmask. Nej. Du drömmer om att du tvättar både verkligheten och fantasin i 40 grader. Nej!

Nej!

Nej!

Varför landar du aldrig?

Lång historia kort: Du träffar på en gammal mobbare på tunnelbanan.

”Le din gultandade djävel.”

”Lägg av.”

”Kan inte du hoppa ut på spåret och bli påkörd av tunnelbanan.”

”Snälla lägg av.”

Det slutar med att du drömmer. Och det är precis så det slutar, du bara drömmer.

Inget BANG.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bispo med Poeter.se id #35590 innehar upphovsrätten